

TALEPAPIR

”Det talte ord gælder”

Samrådsspørgsmål AN

Er ministeren enig i, at jagt under de rette omstændigheder godt kan gå hånd i hånd med naturbeskyttelse og fremme af biodiversitet, og hvad er ministerens holdning til EU's 2030-strategi for biodiversitet i forhold til muligheder for jagt og fiskeri?

1. Første spørgsmål – Forenelighed mellem jagt og beskyttede områder

Mit svar på første del af samrådsspørgsmålet er: Ja, jeg er enig i, at jagt under de rette omstændigheder godt kan gå hånd i hånd med naturbeskyttelse og fremme af biodiversitet.

Ofte er de endda hinandens forudsætninger.

For eksempel når engagerede jægere tager ud midt om natten for at bekæmpe invasive mårhunde, der truer padder og fugle. Når jagtforeningen hjælper med at pleje landmandens læhegn, så insekter, fugle og vildt får bedre vilkår. Eller når lokale lystfiskere bruger weekend efter weekend på at restaurere vandløb eller udsætte fiskeyngel.

Herhjemme har vi masser af beskyttede områder, hvor jagt er tilladt. Vi har også områder, hvor jagt er begrænset, og vi har områder, hvor jagt er helt forbudt – fx særlige fugleområder. Sådan vil det fortsætte med at være.

Der kan altså være gode grunde til at begrænse jagten på flere af Danmarks arealer.

For eksempel i vores kommende naturnationalparker, hvor naturen så vidt muligt skal kunne udvikle sig på egne præmisser. Af udkast til lovforslag om naturnationalparker fremgår det, at naturnationalparkerne generelt forventes at blive friholdt for jagt, der ikke sker som led i forvaltningen af områderne.

Mulighederne for jagt og fiskeri på de danske beskyttede arealer afhænger altså af en konkret vurdering.

Med mit klare bekræftende svar på spørgsmålets første del bør der ikke herske tvivl om, at regeringen ønsker at fastholde den lange og stolte tradition for både jagt og fritidsfiskeri i Danmark, som sagtens kan være fuldt ud forenelig med naturbeskyttelse og fremme af biodiversitet.

2. Ministerens holdning til strategien ift. jagt og fiskeri

Det betyder dog ikke, at vi skal lukke øjnene for, at vi står midt i en global naturkrise. Vi er nødt til at gøre mere for at passe på naturen både i Danmark og i Europa.

Jeg er derfor glad for, at EU-Kommissionen tager den udfordring seriøst ved blandt andet at have formuleret en ambitiøs biodiversitetsstrategi for hele EU.

Strategien indeholder blandt andet et strategisk mål om, at der samlet set i EU bør være 30 % beskyttede områder – både på land og på havet. Derudover bør en tredjedel, 10 %, være strengt beskyttet.

Det er en strategi og en målsætning på EU-niveau, som regeringen aktivt har støttet.

I oktober kom EU-Kommissionen med et udkast til vejledning om beskyttede områder som en del af implementeringen af strategien. Af udkastet fremgår det, at områder med streng beskyttelse bør friholdes fra bl.a. jagt og fiskeri.

Regeringen er meget opmærksom på formuleringen. Og jeg kan godt forstå, at udkastet til vejledning har givet anledning til bekymring.

I visse tilfælde beror bekymringerne dog på misforståelser.

Der har bl.a. været bekymring for, at EU-Kommissionen vil forbyde jagt og fiskeri i Natura 2000-områder. Det er ikke tilfældet.

Hverken strategien eller vejledningsudkastet indebærer, at det nødvendigvis er Natura 2000-

områderne, der udpeges som strengt beskyttede områder.

Der er heller ikke tale om, at EU-Kommissionen lægger op til at forbyde jagt og fiskeri i Natura 2000-områderne under ét.

Der vil – præcis som i dag – ikke gælde et forbud mod menneskelige aktiviteter i de udpegede Natura 2000-områder. Aktiviteterne skal dog – som det også gælder i dag – være forenelige med den beskyttelse, som er årsagen til det enkelte beskyttede område.

Der har også været bekymring for, om EU-Kommissionen nu får bemyndigelse til at forbyde jagt og fiskeri på dansk jord.

Dertil kan jeg sige, at udpegning af nye beskyttede og strengt beskyttede områder på de danske arealer vil være en national proces, men at nogle af disse områder kan bidrage til at opfylde direktivforpligtelser og EU-mål.

Det samme gælder beslutningen om, hvilke aktiviteter der skal være tilladt. I forhold til jagt og fiskeri skal det fortsat vurderes, om det er muligt, og hvordan det i så fald kan sikres, at det sker i overensstemmelse med beskyttelsesformålene i området.

Processen vil altså være som den plejer, dvs. efter de danske regler og med de hensyn og afvejsninger, det

indebærer. Det vil derfor også fortsat være vigtigt at skelne mellem beskyttede områder på land og til havs, da påvirkningerne fra jagt og fiskeri kan være anderledes på havet. Det har jeg naturligvis også for øje.

Hvis vi ser bort fra misforståelser og kigger ned i EU-Kommissionens vejledningsudkast, så er jeg ikke enig i, at jagt og fiskeri altid vil være uforenelig med streng beskyttelse. Jeg synes også, at det er skævt, når jagt og fiskeri sidestilles med minedrift.

Heldigvis er der tale om et udkast, som skal drøftes flere gange i løbet 2021 mellem EU-Kommissionen, interessenter og medlemsstater. Formålet med drøftelserne er at opnå en fælles forståelse om indholdet.

Vi har på det seneste møde med EU-Kommissionen den 18. februar 2021 – i lighed med mange andre medlemslande – efterlyst større fleksibilitet i definitionen af strengt beskyttede områder.

Vi har også givet udtryk for, at jagt og fiskeri ikke automatisk skal være forbudt, men at aktiviteterne og reguleringen af dem skal ses i sammenhæng med beskyttelsesformålene.

Vi har også rejst det flag, at det er vigtigt at skelne mellem strengt beskyttede områder på land og på havet.

Der er nu fra EU-Kommissionens side lagt op til en fornyet kommenteringsrunde, et nyt revideret udkast og et nyt møde herom.

Vi fortsætter derfor – sammen med de øvrige medlemsstater – et konstruktivt og målrettet arbejde for en mere fleksibel definition i vejledningen. En definition, som overlader medlemslandene frihed til – i respekt for de konkrete beskyttelsesformål og under hensyntagen til relevante nationale forhold – at fastlægge, hvilke aktiviteter der kan tillades i beskyttede og strengt beskyttede områder omfattet af strategien.

Jeg vil gerne understrege, at vejledningen ikke er juridisk bindende, og at den kun fastlægger, hvad EU vil lade tælle med i opfyldelsen af EU's mål om beskyttede og strengt beskyttede områder.

Når vejledningen engang har fundet sin endelige udformning, kommer vi til at have en politisk drøftelse af, hvordan Danmark bedst muligt kan bidrage til at gennemføre EU's biodiversitetsstrategi.

Jeg mener helt sikkert, at Danmark skal bidrage med noget, men hvor meget og hvilke områder afhænger helt af, hvordan kriterierne i den endelige vejledning kommer til at se ud.

Jeg ser i den forbindelse frem til et fortsat godt og ambitiøst samarbejde, hvor vi sammen skal løfte den vigtige opgave med at fremme biodiversiteten og

naturbeskyttelsen i Danmark med fortsat respekt for de danske traditioner for jagt og fiskeri.